

Rahmet Mevsiminde Oruç İbadeti

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۱۸۳))

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ:

« الصِّيَامُ جُنَّةٌ، فَلَا يَرْفُثُ وَلَا يَجْهَلُ، وَإِنِ امْرُؤٌ قَاتَلَهُ أَوْ شَاتَمَهُ
فَلْيَقُلْ: إِنِّي صَائِمٌ مَرَّتَيْنِ... »

Muhterem Kardeşlerim!

İçerisinde bulunduğumuz mübarek ramazan ayı ibadetin, ahlakın, toplumsal dayanışmanın ve kardeşlik bilincinin daha da olgunlaştırılması için bizlere ikram edilmiş bereketli bir zaman dilimidir. Aynı zamanda kendimizi muhasebe ettiğimiz ve maneviyatımızı güçlendirdiğimiz hayırlı bir dönüşüm mevsimidir. Müslümanlar olarak bu mübarek ayda ibadetlerimizle Rabbimize yönelir; oruç ile nefsimizi ve irademizi terbiye eder; zekât ve fıtır sadakası ile mallarımızı arındırır ve ümmet olmanın bilinciyle güçleniriz. Böylelikle gece ve gündüzüyle tam bir ay süren yoğun ibadet ve eğitim faaliyetinden arınarak çıkarız.

Oruç ibadetinin farz kılınmasının ardından, Peygamber Efendimiz (s.a.v.), ramazan ayının gelmesiyle birlikte manevi bir hazırlığa girerdi. Ramazana ayrı bir önem veren Efendimiz, bu ayda ibadetlerini çoğaltırdı. Ubâde b. Sâmit (r.a.), ramazan ayının yaklaştığı bir günde Resûlullah (s.a.v.)'in şöyle dediğini nakleder: “Ramazan ayı size bereketiyle geldi, Allah o ayda sizi zengin kılar, bundan dolayı size rahmet indirir, hataları yok eder, o ayda duaları kabul eder. Allah Teâlâ sizin (ramazan ayındaki ibadet ve hayır konusunda) birbirinizle yarış etmenize bakar ve meleklerine karşı sizinle övünür. O hâlde iyilik ve hayırdan yana Allah Teâlâ'ya kendinizi gösterin. Ramazan ayında Allah'ın rahmetinden kendisini mahrum eden kimse bedbaht kimsedir.”¹

Aziz Kardeşlerim!

Ramazan ayında tuttuğumuz oruç hem nefsimizi hem de bedenimizi terbiye eder ve toplumun ıslahına hizmet eder. Nitekim hayat rehberimiz Kur'ân-ı Kerîm'de Yüce Rabbimiz “Ey iman

edenler! Allah'a karşı gelmekten sakınmanız için oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi size de farz kılındı.”² buyurarak, orucun gayesinin bizleri günaha uzak tutmak olduğuna işaret etmektedir.

Değerli Müslümanlar!

Oruç nefsimizden, şehvî arzularımızdan, şeytanın vesveselerinden bizleri korur. Bu hassasiyeti gözeterek oruç tuttuğumuzda günah ve kötülüklerden, dolayısıyla da ahirette cehennem azabından korunmuş olmaktadır. Nitekim Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: “Oruç bir kalkandır. Oruçlu, saygısızlık yapmasın, kötü konuşmasın. Eğer biri kendisiyle dövüşmeye veya sövüşmeye kalkışırsa, iki defa, ‘Ben oruçluyum.’ desin...”³ Bizler nefislerimizi terbiye edip ruhlarımızı ibadetlerle doyurursak, kalplerimizi de günahlara bulaşıp karartmaktan sakınırsak, bu güzide mevsimden istifade etmiş oluruz. Bu sebeple oruç tutanın, belki küçük görülebilecek ancak ibadetini güzelleştirecek salih amellerde bulunması, haramlardan ve mekruhlardan kaçınması, onun maneviyatını zenginleşmesine vesile olacaktır. Zira oruç sadece günün belirli vakitlerinde aç kalmak değildir, aynı zamanda günaha girmemektir, gıybet etmemektir ve kalp kırmamaktır. Mesul olmadığımız işlerde vakit geçirmemektir. Dolayısıyla oruçlu bir mümine yakışan, oruçlu hâlini muhafaza etmektir. Resûlullah (s.a.v.) bizleri şöyle uyarır: “Oruç tutan nice kimseler vardır ki oruçtan nasibi sadece aç kalmaktır. Geceyi ibadetle geçiren nice kimseler vardır ki kıyamdan nasibi sadece uykusuz kalmaktır.”⁴

Değerli Cemaat!

Okuyacağımız mukabelelerle Kur'an ile hemhâl olalım, teravih ibadetiyle cemaat olma bilincimizi güçlendirerek rahmet ve mağfiret mevsiminden istifade edelim. Oruç nasıl ki ruhumuzu ve nefsimizi terbiye ediyorsa, zekât ve sadaka da mallarımızı terbiye etmektedir. Dolayısıyla oruç ibadetimizi mali ibadetlerle de süsleyelim. Fıtır sadakası ile mazlum coğrafyalardaki kardeşlerimizin sofralarına misafir olalım, onların dualarında yer alalım. Bu mübarek ayı âdeta ömrümüzün son ramazanı gibi değerlendirelim. Mevla bu bilinçle ramazan ayını geçirenlerden eylesin. Amin.

¹ Heysemî, Mecmeu'z-zevâid, III, 344.

² Bakara suresi, 2:183

³ Buhârî, Savm, 2

⁴ İbn Mâce, Sıyâm, 21